

RIPORTEREINK JELENTIK:

mit tapasztaltak tegnap a fővárosi tatarozásoknál?

A napokban jelent meg a hír, hogy a fővárosi tanács újabb több százmillió forintot fordít a fővárosi lakóházak tatarozására. Bárki végigmegy akár a Nagykörúton, akár mellékutcákon, lát-hatja, hány és hány ház öltözött új köntösbe. A tatarozás tehát nagy ütemben folyik. Milyen eredményeket és milyen hibákat tapasztaltak tegnap riportereink néhány tatarozásnál: erről számolunk be ezen a héten.

Kicsinosodnak a Nagykörút házai

Az öreg Nagykörút tovább fiatalodik. Az EM 23-as vállalat május elején kezdte el a Szent István körút 16. számú ház tatarozását, s a homlokzat máris frissen festve szépíti az utcaképet. A 18. számú házat a napokban adják át.

„Határidő: 1959. június 15.” — olvassuk a 23-as vállalat építészeti osztályának naplójában a Szent István körút 10—12. számú házak tatarozási adatai között. A felújítás tavaly kezdődött el, azóta egyhuzamban dolgoznak itt kőművesek, ácsok, lakatosok, szinte újjávarázsolták a vén házat.

A Nagykörútnak ezen a szakaszán 10 millió forintos költséggel tataroznak az idén. Néhány ház felújítását csak jövőre fejezik be, aztán már csak a Szent István körút 4. marad hátra. Ez társasház, az OTP biztosítána kölcsönt a felújításra, de a lakók húzódnak ettől. Bármilyen legyen is a hónapok óta tartó huzavona vége: a Szent István körút 4. nem maradhat így, mert elcsúfítja az egész környéket.

A Nagykörút VI. kerületi szakaszát új állványerdő borítja. A tatarozási „menetrend” talán itt a legkövetesebb. A VII. kerületi részen már több kifogásolni való akad. A Royal Szálló előtt járda egy része végre felszabadult. A felső homlokzat is elkészült, nyugodtan ki lehetne alakítani a szálloda portálját. A végzházi portálról is nehezen születik meg a döntés.

Az EM 43-as Vállalata kapta feladatul a Nagykörút eme részén a portálképzést. Jelenleg csak három helyen dolgoznak. Az építkezés vezetője az állandó kőfaragóhiánnyal és a fémportalok késői érkezésével magyarázza a döcögő portálépítkezést. Mert egyszerre csak egy portált képeznek ki, aztán hetek múlva megérkezik a másik terve, közben a szakmunkások máshol vállalnak munkát és nem szívesen jönnek vissza. Dicséretére legyen mondván az EM 43-as Vállalatának, hogy a tavaly és tavalyelőtti sortatarozások alkalmával visszamaradt hibákat egymás után rendezték.

Utunk végzetével a fővárosi tanácshoz fordultunk, hogy megfúdjuk: miért halad ilyen vontatottan a portálépítés?

— A portálépítés valóban messze mögötte kullog a sortatarozásnak — mondták az illetékesek. — A portálkészítő üzemek kapacitása alig bővült valamin. Ezért a fővárosi tanács nemrég ismételtén kérte az Építésügyi Minisztériumot, hogy bővítsék az üzemeket, esetleg hozzanak létre újakat, máskülönbön esztendő múlva is „foghíjak” lesznek a körúti sortatarozáson.

Köszegi Frigyes

Húsz család válaszra vár

Fő utca 8. A háromemeletes öreg házat építőállványok veszik körül, az épületen kőművesek dolgoznak — 1957 óta. Kívülről már kezd alakulni a formája, de belül mállott vakolatok, törmelékhegyek, szemét és fahulladékok éktelenkednek. Minden emeleten dolgoznak. Nézzünk be néhány lakásba.

Harmadik emelet 1. A esöngetésre özvegy Fejes Károlyné nyit ajtót s bevezet a konyhába. Húsvétkor a fürdőszobában és az éléskamrában födémcsereit kezdtek, de még azóta sem fejezték be. S ez még csak a kisebbik baj. 1957 októberében felszólították őket, hogy hagyják el lakásukat, mert

felsőfödém-cserét hajtanak végre. A munkát az építőipari vállalat emberei 1958. május elején fejezték be. „Nagy örömmel költöztünk vissza a lakásba — mondja Fejesné — s nem is tudtuk, hogy mi vár ránk. Tessék bejönni a belső szobába.” Meglepő kép tárul elénk. A tavaly májusban újjáépített lakás mennyezetét hatalmas gerendák támasztják alá, a falak megrepedtek, hamarosan újra ki kell cserélni a födémét.

A szomszédos Peták-család is tele van panasszal. Alig egy éve, hogy egy újjáépített szép lakást kaptak, az építőknél most jutott eszükbe hogy az ablakkeretet is ki kell cserélni. Kívágták a falat — nagy bosszúság.

A második emeleten lakik Sallata Andor. Az ő lakásukat is 1957-ben kezdték építeni. Akkor azt mondták csak néhány hétről van szó. A födémcserevel együtt új kandallót építettek a lakásba. Tavaly karácsonykor ismét felbontották a lakás födémjét s ezzel egyidőben felszedték az új cserépkályhát is. Ebben a lakásban karácsony óta „nem tudták” befejezni a munkát.

A második emelet 2-ben Lehoczék 1957 óta már tizenhét évvel szor költöznek egyik szobából a másikba. Végre, tavaly karácsonyra befejezték a munkát, de a falak itt is megrepedtek.

A II. kerületi Tatarozó Vállalat munkavezetője szerint a ház végleges befejezésére nincs végső határidő, nem tudják meddig fog tartani. Nem is csodáljuk, hiszen a különböző nehézségek és akadályok mellett mindössze hét ember dolgozik a ház belső munkálatain.

Két dologra szeretnének választ kapni a kerületi tanács Ingatlankezelő Vállalatától: 1. Ki a felelős a gondatlan munkáért és az ebből keletkezett pénzcsohéklásért? 2. Mikor lesz végre nyugta húsz Fő utcai családnak?

Kapalyag Imre

Nincs „újabb” határidő — csak végső!

A New York-palota állványzata alatt naponta ezek és ezek mennek el. S valahányszor elhalad az ember az útromba faállványok mellett, önkéntelenül is felülrik benne a kérdések, mikor lesz már teljesen kész az épület?

— Mi az újabb határidő? — kérdeztük először Kovács József építészmérnököt, az építkezés vezetőjét.

— Újabb határidő? Egy határidő volt mindig: 1959. június 30.

Tehát öt hét múlva készen lesznek ezzel a több mint hétmillió forintos építkezéssel. S most már biztató a kép. Benn, az elkerített munkahelyen az utolsó két-három méter nagyságú női szoboralakot mintázzák a Kőfaragó és Szobrász Vállalat szobrászai. Miután ez is felkerült a helyére, még néhány simítást végeznek az építők és június elején megkezdik az állványok lebontását, 30-án pedig végleg elvonulnak a New York-palota elől.

— Melyik volt e nagy munka legnehezebb része?

— A 33 méteres torony kimunkálása...

— Hány ember dolgozott ezen?

— Nyolcvan. De most is negyvenen dolgoznak még az épületen...

Az építőmunkások között már a nagy munka befejezésének láza uralkodik. Tudják, hogy július 4-én már egy fadarab sem lehet a palota előtti járdán és úttesten, mert ezen a napon itt is megkezdik a Nagykörút újjáépítését, amelyet július 16-ig be kell fejezni. Június végén tehát teljesen újjávarázsolva bújjuk elő a New York-palota körüti homlokzata. A Dohány utcai és Miksa utcai részt ezután tatarozzák.

Szabó László

Az árkádok alatt

Azok, akik az árkád-vitában az építést javasolták, büszkéek lehetnek a Rákóczi út 40. számú ház előtti szakaszra. Valóban: esillo-

gó, modern kirakataival, korszerű fémportáljaival, s este villogó neofényeivel szép ez a rész.

De a járókelő tovább siet, s a 32-es számú ház árkádjainál fakorlátba ütközik. Itt még nem lehet átmenni. Akinek jó emlékezőtehetsége van, tudja, hogy az építés első határideje 1957. december 31-e volt. Ezt módosították, de már régen túl vagyunk a második határidőn is. Ez a rész csak nem akar elkészülni!

Végig a hosszú portálsor alatt, a Rákóczi út 30-tól a 38-as számig két ember dolgozik. Ők sem kőművesek, a Fém munkás Lakatosipari Vállalat dolgozói, s éppen a kirakatok fénytérelőihez való lemezeket vagdoszák.

A Dohány utcában van az építőtársaság irodája.

— Hol vannak a kőművesek? A 42-es ház homlokzatát spriccelik. Az árkád már csaknem teljesen készen van — kapjuk a választ.

Hiszen éppen az a „csaknem” a baj. Az egész árkádrész nem ér semmit, ha a 32-es ház sarkán egy üzletnyi szakaszon — ahol lényegében valóban nagyon kevés a hátralevő munka — lezárják. A közönség nem tud végigmenni, olyan, mintha egyáltalán nem lenne árkád.

Éppen most, a Rákóczi út átépítése idején lenne indokolt más házak homlokzatának spriccelése helyett ezt a valóban nyúl farknyi részt befejezni.

De a 30-as számú ház lakói se örülnek nagyon a félbehagyott munkának. Előttük rendben van már az árkádsor, az üzletek portáljai is helyükön vannak, csak a kaput torlaszolja el embermagasságú törmelékhalom. S a kapualj két oldalán cédulák, amelyek a lakók a látogatókat értesítik, hogy ezt a házat a Dohány utcán keresztül lehet megközelíteni.

Most már az egyetlen teendő, hogy a hátramaradt minimális munkát minél gyorsabban fejezzék be, a „gyakorlatilag már kész” árkádok valóban készüljenek el.

Faludi András